ת"צ 15927-05-22 קמיל נ' בבקה בייקרי בע"מ ואח'

קא
בפני כבוד השופט אמיר ויצנבליט

המבקשת **בטי קמיל**
ע"י ב"כ עוה"ד שלום קמיל

נגד

המשיבות **1. בבקה בייקרי בע"מ**
2. חברת נטו אינווסטמנט (1998) בע"מ

פסק דין

1. לפניי בקשה מוסכמת להסתלקות מהליך ייצוגי.

2. עניינה של הבקשה לאישור התובענה הייצוגית, שסכומה הוערך ב-2,300,000 ש"ח, בטענה שהמשיבות מחייבות את לקוחותיהן במחיר האריזה של מוצרים הנמכרים לפי משקל, ולא מציגות את מחיר האריזה. לפי הנטען למשיבות סניפים שבהם נמכרים מאפים הנושאים את השם "בבקה" (לפי הנטען, למשיבה 1 ארבעה סניפים ולמשיבה 2 סניף אחד). לפי הנטען, בכך המשיבות מפרות בין היתר את סעיף 20(ב) לחוק המכר, תשכ"ח-1968, שלפיו מחיר לפי משקל יחושב "לפי המשקל הנקי". זאת לצד טענה להפרת הוראות דין נוספות.

3. טרם הוגשה תשובת המשיבות לבקשה לאישור התובענה הייצוגית, הוגשה הבקשה שלפניי להסתלקות מן ההליך. בבקשת ההסתלקות מובאת תמצית של טענות המשיבות. לפי המתואר, המשיבות מודות למבקשת על שהביאה לידיעתן את המשמעות ואת הצורך להפחית את משקל האריזה, וזאת גם כשמדובר בשקית נייר פשוטה שנראית בעלת משקל זניח. המשיבות מדגישות שהן פעלו מיידית לתיקון הנושא, ופרסמו נוהל מתאים. המשיבות מפרטות נתונים לגבי שיעור הנזק הלכאורי שנגרם לחברי הקבוצה. לפי נתונים אלו, הנזק לחברי הקבוצה עומד על 36,724 ש"ח כולל מע"מ. נתונים אלו נתמכו בתצהירי המנכ"לים של המשיבות ובאישור רואה חשבון.

4. על-פי הסדר ההסתלקות, המשיבות יעניקו לכל לקוח הנחה של 0.5 ש"ח ברכישה של מוצרי מאפה. סך כל ההנחה לציבור הלקוחות יהא 36,724 ש"ח כולל מע"מ. ההנחה תוענק בנוסף לכל הנחה אחרת. ההנחה תופיע בחשבונית תוך הבהרה שהדבר נעשה כתוצאה מהליך ייצוגי. ההנחה לא תפורסם, אלא תופיע בחשבונית בלבד. ההנחה תינתן לכל היותר למשך ששה חודשים מיום מתן פסק-הדין, או עד מתן מלוא ההטבה לקבוצה. יתרה שתיוותר בתום ששה חודשים תועבר לקרן לניהול ולחלוקת כספים לפי סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן – **חוק תובענות**

ייצוגיות). המשיבות מתחייבות שלא להעלות את מחירי המוצרים שבגינם תינתן ההנחה החל ממועד אישור הסדר ההסתלקות ועד סיום מתן ההנחות.

בנוסף, המשיבות מתחייבות לנכות ממוצרי המוצרים את משקל כל האריזות. המשיבות מתחייבות שבמכשיר השקילה תהא חובה להזין תחילה את משקל האריזה ולאפס את המשקל, כך שההיתכנות לטעות אנוש תצומצם. המשיבות מתחייבות לרענן את נהליהן בנושא.

כמו כן, מבוקש לאשר גמול למבקשת בסך 1,000 ש"ח, וכן שכר-טרחה לבא-כוח המבקשת בסך 14,000 ש"ח בתוספת מע"מ. בנוסף מבוקש שהמשיבות ישפו את המבקשת בגין חלקה הראשון של האגרה. כן מבוקש שינתן פטור מתשלום המחצית השנייה של האגרה, וככל שפטור זה לא יאושר, שהמשיבות ישפו את המבקשת בגין סכום זה גם כן. לעניין זה נטען כי הפטור מתשלום החלק השני של האגרה אושר במקרים דומים ושההסתלקות הוגשה בשלב ראשוני של ההליך. בנוסף מבוקש שיינתן פטור מפרסום ההסדר בעיתונות.

5. לאור השלב הראשוני בבירור ההליך שבו הוגשה בקשת ההסתלקות, הנתונים שהובאו לגבי סך הנזק לקבוצה וההסדר שבו ציבור הלקוחות מפוצה בסכום זה, לא מצאתי מניעה לאשר את עצם הסתלקות המבקשת מההליך, וגם לא מצאתי מקום לתת הוראות בדבר איתור מבקש ובא-כוח מייצג חלופיים בהתאם לסעיף 16(ד)(1) לחוק תובענות ייצוגיות (לדיון בשיקולים בנושא ראו, ת"צ (שלום הרצ') 29157-10-17 **בן סימון נ' מנו ספנות בע"מ** (18.1.2020)).

6. בנסיבות אלו גם לא מצאתי צורך בפרסום בקשת ההסתלקות ובמשלוח הודעות בנושא (בהתאם לסעיפים 16 ו-25 לחוק תובענות ייצוגיות ותקנה 11(ב) לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010 ; ולשיקול דעת בית המשפט בנושא זה ראו, ע"א 1362/12 **היועץ המשפטי לממשלה נ' סלקום ישראל בע"מ** (13.5.2013) ; ולהרחבה ראו, ת"צ (מחוזי ת"א) 24356-04-10 **הר עוז נ' כלל בריאות חברה** לביטוח בע"מ (22.12.2010)). לעניין זה גם נתתי את הדעת לעלויות הפרסום ביחס לנתונים שהובאו על סך הנזק לקבוצה. זאת למעט פרסום בקשת ההסתלקות ופסק-דין זה בפנקס התובענות הייצוגיות.

7. הסוגיות שנותרו לדיון הן אישור מתן טובת הנאה למבקשת ולבא-כוחה, וכן סוגיית האגרה.

8. סעיף 16(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע שבהסתלקות, ברירת המחדל היא שהמבקש ובא-כוחו לא יקבלו טובת הנאה, אלא באישור בית המשפט. השיקולים הנוגעים לעניין הם האם התובענה הראתה עילת תביעה לכאורה והתועלת שהביא ההליך לחברי הקבוצה. בע"א 8114/14

מרקיט מוצרי ייעול בע"מ נ' סונול ישראל בע"מ (5.8.2018) (להלן – **עניין מרקיט** או **הלכת מרקיט**) נדרש בית המשפט העליון להוראת חוק זו ולשיקול דעת בית המשפט. נפסק כי אישור מתן טובת הנאה במסגרת הסתלקות הוא חריג לכלל, וכי בנוסף לכך שעל ההליך להראות עילת תביעה לכאורה, על בית המשפט למצוא שהתועלת שהניב ההליך לחברי הקבוצה היא קונקרטית, ממשית ורלוונטית.

9. לענייננו, ההליך מראה עילת תביעה לכאורה. זאת לאור הטענה בדבר חיוב הלקוחות במשקל האריזה, שלא נסתרה על-ידי המשיבות (ועיינו למקרה דומה, פסק-דיני בת"צ (שלום הרצ') 7342-05-18 **ברנס נ' א. ב. א. ויקטורי חברה לניהול ואחזקות בע"מ**, פיסקה 23 (26.12.2021)).

10. אשר להטבה לחברי הקבוצה, מצאתי שזו עונה על הקריטריונים שנקבעו בעניין **מרקיט** לשם אישור טובת הנאה למבקשת ולבא-כוחה. זאת שכן כתוצאה מן ההסתלקות, ציבור הלקוחות זוכה במלוא הנזק שנגרם לו, בהתבסס על הנתונים שסופקו על-ידי המשיבות (שנתמכו בתצהיר ובאישור רואה חשבון). בכך מוגשמות באופן ראוי בנסיבות העניין, התכליות של ההליך הייצוגי בדבר מתן סעד הולם לחברי הקבוצה ואכיפת הדין (עיינו, סעיף 1 לחוק תובענות ייצוגיות). לאור העובדה שהסתבר, בהתבסס על הנתונים שסופקו, כי הנזק לחברי הקבוצה אינו גדול יחסית, אני סבור שהסתלקות היא גם האפיק המתאים לסיום ההליך בנסיבות העניין.

11. אשר לסכום הגמול ושכר-הטרחה המבוקשים, שקלתי בנושא את השיקולים המנויים בסעיפים 22-23 לחוק תובענות ייצוגיות. עיון בבקשה לאישור התובענה הייצוגית מלמד שהושקעה בה עבודה ניכרת. ההליך הניב הטבה הולמת לחברי הקבוצה. על כן, מצאתי שיש לאשר את הגמול ושכר-הטרחה שהתבקשו.

12. עם זאת מצאתי שיש להורות שחלק מתשלום שכר-הטרחה ישולם לאחר הגשת הדו"ח הסופי בדבר ביצוע ההסדר, כמפורט בבקשת ההסתלקות. זאת לשם פיקוח יעיל על ביצוע ההסדר.

13. אשר לנושא האגרה, על השיקולים בנושא זה עמדתי בהרחבה בפסק-דיני בת"צ (שלום הרצ') 44538-03-20 **זורוב נ' מעיין משקאות איכות (2004) בע"מ** (9.4.2021) (להלן – **עניין זורוב**). ככל שהדברים נוגעים לבקשה לתת פטור מתשלום החלק השני של האגרה, לא מצאתי שהוצגו "טעמים מיוחדים" לכך, כנדרש בתקנה 7א(א)(4)(ב) לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007 (להלן – **תקנות האגרות**). עצם העובדה שהוגש הסדר הסתלקות בשלב ראשוני של ההליך אינו מהווה טעם מספק לשם כך, שכן ברירת המחדל היא שבהסדר הסתלקות משולם החלק השני של האגרה. בנוסף, בהסדר ההסתלקות דנא אכן ניתן פיצוי הולם לחברי הקבוצה (בהתבסס על נתוני המשיבות), אולם נשאלת השאלה שמא יכולה הייתה המבקשת להעריך מראש שסכום ההליך הייצוגי הוא נמוך משהעריכה. משכך, מצאתי שאין לתת פטור מתשלום החלק השני של האגרה.

14. בד בבד, בשים לב להטבה לחברי הקבוצה, והנימוקים שהובאו לעיל, מצאתי שיש לאשר את הבקשה שלפיה המשיבות ישפו את המבקשת על החלק הראשון של האגרה. בנוסף, מצאתי שלאור ההטבה שהושגה לציבור הלקוחות, יש להיעתר לבקשה החלופית שלפיה המשיבות ישפו את המבקשת גם על החלק השני של האגרה (ולמען הדיוק, המשיבות הן שתשלמה את החלק השני של האגרה, בהתאם לתקנה 7א(א)(4)(א) לתקנות האגרות).

15. אשר על כן:

(א) הנני מאשר את הסתלקות המבקשת ובא-כוחה מן ההליך.

(ב) המלצת בעלי הדין לפסיקת טובת הנאה למבקשת ולבא-כוחה מאושרת.

(ג) סך של 5,000 ש"ח (כולל מע"מ) מתוך תשלום שכר-הטרחה ישולם לאחר הגשת דו"ח סופי בדבר ביצוע ההסדר והעברת היתרה (ככל שתהא) לקרן לניהול ולחלוקת כספים.

(ד) ככל שיועברו כספים לקרן לניהול ולחלוקת כספים, הם ייועדו למטרות צרכניות.

(ה) המבקשת תפעל לפרסום בקשת ההסתלקות ופסק-הדין בפנקס התובענות הייצוגיות.

(ו) בהתאם לסעיף 16(ד)(5) לחוק תובענות ייצוגיות, הבקשה לאישור התובענה הייצוגית נמחקת. כפי שהוסכם, התביעה האישית של המבקשת נדחית.

(ז) אשר לאגרת בית המשפט: הבקשה למתן פטור מתשלום החלק השני של האגרה נדחית. המשיבות ישפו את המבקשת בגין החלק הראשון של האגרה, והמשיבות ישאו בתשלום החלק השני של האגרה.

ניתן להגיש ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 60 ימים מיום המצאת פסק-הדין.

ניתן היום, כ"ה אב תשפ"ב, 22 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.

אמיר ויצנבליט, שופט